

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2013 / december

Íme...

A Máté evangéliumának mindjárt az elején, mielőtt még Jézus nyilvános működésének leírására térne, hétszer is ismétlődik egy rövid, kicsi indulatszó. Ez a szócska, amely egy ismeretlen újesztendő elején különösen is fontos üzenetet közvetít számunkra, magyar fordításban így hangzik: íme. A Biblia eredeti görög nyelvében azonban ez a látni igének egy rendhagyó felszólító alakja, nyomatékosított alakja, amit pontosan így fordít-

hatnánk le a mögötte levő indulattal és hangsúllyal is: Odanézz! Most figyelj! Betű szerint azt jelenti: lásd! Vedd észre! Ezt mondjuk, amikor váratlanul történik valami szokatlan esemény, és oldalba lököm a mellettem levőt: hagyd most, amivel foglalkozol, ez sokkal fontosabb! Ezt nem szabad elmulasztani, ezt vedd észre!

Az Újszövetség írói akkor használják ezt a szót, amikor valamit nyilvánvalóan Isten cselekedett. Amikor valami nagyon fontos esemény történik, és egyértelmű, hogy maga az élő Isten hajtotta azt végre. Ilyenkor szerepel a Bibliában az íme. A Biblia azt tanítja, hogy az élő Isten néha megengedi a hívőknek, hogy bepillantsanak a műhelyébe. Néha mintegy elveszi a felhőt, és a hívő rácsodálkozik: valóban igaz nemcsak az, hogy Ő van, hanem hogy munkálkodik. Hogy az események nem véletlenül történnek, hogy csakugyan valaki irányítja azokat, és ez az élő Isten.

Az Úr uralkodik. Nem vitatéma az, hogy van vagy nincs, mert a keze munkáját láthatjuk. Ezt mi ilyen ember-formájában, antropomorf módon tudjuk csak kifejezni, hogy Isten keze munkája. De Isten megengedi a benne hívőknek sokszor, hogy mintegy tetten értsék Őt, és minden túlzás nélkül kénytelenek legyennek azt mondani: ezt az Úr cselekedte.

Az a nagy evangélium, hogy számíthatunk ebben az évben is arra, hogy az Úr uralkodik, hogy cselekvő Iste-

A Boat of Garden-i gyülekezetben (Skócia)

nünk van, aki egészen szuverén módon, isteni teljhatalmával azt tesz, amit akar, de minden cselekedetét áthatja az irántunk való kimondhatatlan szeretet. Istennek határozott terve van ezzel a világgal és velünk is. És Ő mindent fel tud használni annak érdekében, hogy ezt a tervét megvalósítsa. Nekünk cselekvő Istenünk van, aki irányítja az eseményeket, aki kézben tartja az embereket, akinek az akarata jó és tökéletes akarat, és akinek az aka-

ratát senki és semmi nem tudja megghiúsítani – neheztelni tudjuk, de megghiúsítani nem, és a vége mindig a mi javunknak, üdvösségünknek a munkálása.

Néhány bibliai példán szemléljük, hogy ez mennyire így van: József értesül arról, hogy menyasszonya áldott állapotba került. Nem tőle. Akkor kitől? Az akkori szokásokat ismerve ilyenkor a legemberségesebb megoldás az, ha csendesen felbontják a jegyességet és elbocsátja Máriát. Ezt ő szépen kiagyalja. Ki tudja, hányszor végig-gondolhatta, ki tudja, milyen nehezen hozta meg ezt a döntést, de megvan a döntés, mindkettőjüknek ez lesz a legjobb. És akkor elhangzik egy íme: „...íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: »József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni jegyessed, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.« Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által... “

Dehogyan küldöd te el Máriát! Nagy férfi-ésszel szembe-tesíti a tényeket, levonja a konklúziót, döntésre jut. Ezt fogom csinálni, ez a lehető legjobb. – Dehogyan ez a legjobb. Fogalmad sincs neked, József, hogy kit hord a szíve alatt a jegyessed. Vedd csak őt szépen feleségül. Aki ott van a szíve alatt, az nyitja meg előtted is a mennyország kapuját.

Ő a megígért Messiás, az Isten Báránya. Mindez érthető is, meg nem is József számára. Mivel hitt Istenben, az igaz Istenben, engedelmeskedett neki.

Vagy ott vannak a napkeleti bölcsek szintén a Máté evangéliumában. Ők csillagászzal is foglalkoznak. Fel-tűnik nekik egy különösen fényes csillag. Azt ők a ma-guk nyelvén megmagyarazzák, hogy mit jelenthet, s el-indulnak, hogy felkeressék ezt a nagy királyt. Közben el-hangzik az íme. Egyrészt vezeti őket egy csillag, és ott állnak meg, ahol kell, másrészt nem arra mennek vissza, amerre Heródes parancsolta nekik, mert Istennek más a terve.

Vagy Heródes szörnyű gyermekgyilkossága. Pontos utasítást ad ez a despota, hogy mely területen kiket kell likvidálni – mondanák a XX. század gyilkosai. Ezek kö-zött biztos ott lesz a kis Messiás is – gondolja ezt Heró-des. És íme, Isten Józseffel közli, hogy vedd a gyermeket és anyját, és menjetek Egyiptomba, mert meg akarják ölni. De nem üres zsebbel mennek oda, mert valamiből el kell indulni, amíg neki beindul majd az ipara, meg ta-lálnak valami szállást. Előtte a bölcsektől mesés kincse-ket kaptak. Gondoskodott Isten arról is, hogy legyen mi-ből megélniük. Mert Ő egyben látja a mi egész életün-ket. Mi többnyire csak a pillanatot érzékeljük, legtöbbször csak a pillanatnyi bajokat, Ő pedig az egészet látja. A bajok megoldását is, sőt még azok a nehézségek mi-lyen jól fognak kimunkálni a benne hívők életében. Mert azoknak, akik Őt szeretik, egészen bizonyos, hogy minden a javukat munkálja.

Isten uralkodik, és néha nagy gyöngédséggel meglök-hetjük egymást: odanézz! Most figyelj! Ez nyilvánvalóan Isten cselekedete volt! El ne felejtjük az Ő legnagyobb

tettét, amit a kereszten hajtott végre, a világmindenség megváltását, Jézus Krisztus kínhalála és dicsőséges fel-támadása által. Isten nem változott meg, és mi ezzel a reménységgel élhetünk. Sőt azzal a reménységgel, hogy a bűneinkkel sem hiúsíthatjuk meg az Ő akaratát, és a végén a rosszból is jót hoz ki.

Istent dicsőíteni ebben az évben azt jelenti, hogy ész-re vesszük az Ő munkáit. Keressük az események mö-gött azoknak az irányítóját, az élő Istent. Hogy tudjuk Őt magasztalni mindazért, amit eddig tett. Ez hiányzik sok hívőnek az imádságaiból például, hogy nem vesszük a fáradságot, hogy elsoroljuk: mi mindent tett eddig Is-ten. Erre nem neki van szüksége, hanem nekünk. Mert akkor tudnánk várni, hogy ezután is fog cselekedni ha-sonlókat, vagy még nagyobbakat. A hitünket erősítené meg az, ha tanulmányoznánk a cselekvő Isten tetteit, azokat tudatosítanánk magunkban és kijönne a szán-kon ez: dicsőítelek téged ezért. Hálát adok néked ezért meg azért. Ezek után elszállna az aggodalom a szívünk-ből, hogy jaj, mi lesz holnap, mi lesz velem, velünk. Meg azokkal, akikért Isten felelőssé tett és közben tehetle-nül nézzük a vergődésüket. Isten reális nagysága felma-gasodna így előttünk, és ez megerősítené a bizalmunkat. Ez kihat az ember kedélyére, de állítom, hogy kihat az ember egészségi állapotára is, az emberi kapcsolataink-ra, a munkabírásunkra. Mindenre. Így tehetne Isten ál-dássá minket mások számára is.

Az íme szócska juttassa eszünkbe mindig, hogy az Úr uralkodik.

*Cseri Kálmán 2008. január 1-jén
elhangzott prédikációjából*

Élet a teológián

2013/14-es tanév I. félév

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK

A teológia évkezdő csendesnapjait a ráckevei egyház-községben tartottuk, ahol a gyülekezet nemcsak he-lyet biztosított a teológusoknak és professzorainak, hanem szolgáltak is nekik, valamint vendégül látták az egész hallgatóságot. A csendesnapon két téma volt: az egyik az egyetemi misszió, ahova meghívást kapott és el is jött hat egyetemi lelkész, a másik pedig a Jö-vőkép Bizottság, melynek képviselőjében a vendégünk volt *Harmathy András* és *Lovas András* lelkész, az utóbbi hirdette az igét az évkezdő istentiszteleten. Színvonalas koncertet adott a *Kis Gergő és barátai* együttes. A napok során volt lehetőség megismerkedni Ráckeve nevezetességeivel is (hajómalom, ortodox templom, Savoyai-kastély, református templom). A há-zigazda gyülekezet lelkésze, *Kálmán Béla* igével szol-gált a teológusok között.

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2013/2014-es tanév első félévében az aláb-bi szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológu-sokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

teológia, egyházkerület, spirituális, délpesti egyházmegye, vértessaljai egyházmegye, tolnai egyházmegye, dunántúli egyházkerület, Ágoston Sándor Alapítvány, zsíros kenyeres agapé, kecskeméti egyházközség, Budapest-északi egy-házmegye

PROGRAMOK

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Édes Gábor* IV. éves közösségi presbiter vezetésével. Adventben **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Berkesi Gábor* Pozsonyi úti lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre kö-rüli** alkalmon *Németh Dávid* professzor mesélt életéről.

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbbéves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója a „**Nagy utazás az életünk**” köré épült (belső út, életút, az érzékelés útja, a szeretet útja). Ezen kívül vendégeink voltak a **ráckeresztúri drogrehabilitációs közösség** fiataljai, akik **Gorkij: Éjjeli menedékhely** c. művét állították színpadra, s bizonyosságot s tettek gyógyulásuk útjáról. Vendégünk volt **Kuzsner Péter** zenész, kántor, orgonaművész is. Beszámoló hangzott el a **Skócia teológus szemmel** nyári kirándulásról, vendég volt **Szabó Viktor**, aki egy évet a **Logosz** missziós hajón töltött. Adventi koncertet adott a **Keresztmetszet** együttes.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2013/2014-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk, az előkészítő munkákban tevékenyen részt vett **Horváth Mariann V. és Pál Eszter III.** éves teológus:

Gyermekfoglalkozás Gyulafehérváron

Gyermek-hétvége Gyulafehérváron

Kijev Szt Zsófia székesegyház

Kijevi evangélikus templomban

Ráckeve, Kulcs-Rácalmás, Gyulafehérvár (Erdély) és környéke: Alvinc, Gyulafehérvár, Magyarigen, Sárd, Szászsebes, Vajasd, Tolnai egyházmegye: Szekszárd, Bátaszék, Alsónyék, Decs, Őcsény, Bogyzsló, (látogatás: Zsibrik, Mórág), Kijev (Ukrajna), Soroksár-Újtelep (+épülő templom), Ócsa, Taksony

Evangélizációs szolgálat: **Schweitzer Albert Otthon** (6 fő), **Százhalombatta** (5 fő), **Budapest-Mátyásföld** (6 fő), iskolai csendesnap: **Lónyay gimnázium, Szentmártonkáta**

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

A hitvallás évében „**Skócia teológus szemmel**” címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk nyáron **Skóciába**, felkeresve az ország csodálatos természeti és egyházi szempontból is fontos helyeit (**Melrose Abbey, Edinburgh, Falkland, St Andrews, Inverness, Skye, Dunscore**). A hitvallás éve keretében érintettük **Heidelberget** is, felkerestük számos reformációi esemény helyszínét, megismertük és végigkövettük **John Knox** reformátor életét, teológiáját, munkáját, meglá-

togattuk az edinburghi teológiát, ahol előadást is hallgattunk a skót egyházi életről, és számtalan jó találkozásunk volt gyülekezeti tagokkal, hiszen négy kisebb gyülekezet vendégszeretetét érezhettük és élvezhettük. *Dunscore*-ban megkoszorúztuk *Jane Haining* síremlékét. Az út tanulmányi jellege a diákok által vállalt kiselőadásokban, beszámolóokban, valamint áhítatok tartásában és közösségi programok megélésében mutatkozott meg.

Az őszi szünetben az ismétlődő Luther-utat tettük meg két kisbusszal 18-an. Bejártuk a nagy reformátor életének főbb helyszíneit, eseményeit. Jártunk **Eisenachban (+Wartburg)**, **Erfurtban**, **Eislebenben**, **Mansfeldben**, **Wittenbergben**, **Drezdában**. Látunk több megújított múzeumot, kiállítást (Eislebenben Luther életéről, valamint a felújított keresztelői templomot) és a **2017-es esztendő** előkészítéseként több templom és emlékhely megújítását. Október 31. délutánján részt vettünk a wittenbergi **Schlosskirchében** egy koncerten, amely a reformáció énekvilágát mutatta be és a közönséget is megszólaltatta. Sokat jelentett ez a kirándulás a teológusoknak.

Heidelbergben

Kávéház a Csillagponton

A golyák és a segítők

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

A teológusok alapítványa, az Ágoston Sándor Alapítvány szervezett és támogatott az elmúlt nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. **Felőrön** (Erdély) szerveztek gyerektábort, **Égén** (Székelyföld) a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével dolgoztak, valamint a kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveztek tábor teológusok, csakúgy, mint hagyományosan a vajdasági **Módoson**, ahol nagy hangsúly esett a magyar nyelv ápolására is. Itt az egyház számára megvásárolt portán építőtábort is szerveztek a tábor előkészítéseként. Hasonló fizikai munka volt **Öcsön** is, ahol egy ledől melléképület elbontásában segítettek teológusok.

EGYÉB PROGRAMOK

A teológusok néhány irodalomszerető fiatallal együtt **Irodalmi kávéházat** alapítottak, melynek keretében többször is rendeztünk már különböző jellegű alkalmat (adventi *irodalmi kávéház*, *farsang*, *nagyhéten keresztutat*, az *Agapé teaház meghívására Kecskemétre is elmentünk*) és részt vállaltunk a **Református Zenei Fesztiválon** a *Zefír* programjából, nyáron pedig a **Csillagpont** ifjúsági találkozón, a **Művészetek Völgyében**, Taliándörögdön terjesztettük az evangéliumot a kultúra és az irodalom segítségével.

Bölcsföldi András spirituális

KÖZGYŰLÉS

2013. november

Püspöki jelentés

Előterjesztő: Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

„Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság.” (János 17,17) Jézus főpapi imádságának vigasztaló és megerősítő kérését hozom közgyűlésünk elé. A mostani hetekben János evangéliumát olvassuk, s mindannyian csak csodálattal mondhatjuk: mennyi erő árad az evangélium soraiból felénk is, hiszen Megváltónk könyörgését nemcsak akkori tanítványaiért mondta, hanem azokért is, akik: „az ő beszédükre hisznek majd” őbenne (János 17,20). A megszentelés iránya mindig egyértelmű: Istenhez vezet, és teljesen Isten tulajdonává tesz. Az imádság szavaiból nyilvánvalóvá válik az is, hogy a megszentelés nagy munkáját Isten végzi bennünk, Szentlelke által: kiválaszt, megszólít, elhív, új életre szül, megigazít, és életünk minden napján közelebb és közelebb von magához, hogy ami a világ alapjainak felvettetésekor még elrejtett titok volt, az teljességgel nyilvánvalóvá legyen: az övéi vagyunk. Krisztus szavai szerint a megszentelés Isten igazságában történik. Ez az igazság nem tulajdonunk, hanem ajándék. Ez az igazság nem velünk született készség és képesség, amely vagy kibontakozik, vagy nem, hanem Krisztus érdemeiért nekünk tulajdonított isteni megkegyelmezés, ez az igazság nem iustitia propria, hanem iustitia aliena: másnak az igazsága, Krisztusnak az igazsága, de nekem ajándékozott igazság. Ebben áll meg az, amit Ravasz László mondott az 1930-as években, hogy a reformált keresztyénség lényege abban az egy mondatban foglalható össze, hogy Krisztus és az ember közé nem állhat oda semmi. Mert bárki-bármilyen odaáll, vagy bármit odateszünk, azzal ezt az igazságot zárjuk el magunktól, vagy éppenséggel hallatlanná tesszük a Krisztus szavai mélyén rejlő nagy kinyilatkoztatást, hogy ti. mi az övéi vagyunk. Ahogy a főpapi imádságban is halljuk: „az enyéme mind a tied, és a tied az enyéme”. (János 17,10) Ugyanakkor Krisztus hozzáteszi: a te igéd igazság. Jól magyarázza Kálvin ennek a lókusnak az értelmét, amikor azt mondja: Krisztus azért fogalmaz így, mert sokan vannak, akik szerfelett dicsekednek az igazság ismeretével, holott semmit nem tudnak az igéről, márpedig Isten igazsága mindig az igében táru fel. Ige nélkül nincs igazság. Ha ezt mellőzzük, töredékes igazságaink vagy féligazságaink lesznek, márpedig a féligazságok éppoly veszedelmesek, mint a hazugságok, sőt olykor még veszedelmesebbek is, mert a teljes érvényűség látszatát keltik. Anyaszentegyhá-

zunk, vagyis mi, a Krisztus tulajdonainak közössége, éppen a főpapi imában érthetjük meg, hogy az igéhez való ragaszkodásunk nem pusztán visszatérési vágy valamiféle őskézdethez, nem csupán a régi reformátori emlékek idézgetése, nem egyszerű identitáserősítő gesztus, hanem mindennapos, szent kötelesség, mert ige nélkül nincs igazság. Ugyanakkor ez szent lehetőség is arra, hogy teljes krisztusi életet éljünk, és valljuk Pál apostollal együtt: nékem az élet Krisztus (Fil 1,21). Szépen bontja ki ezt egy 20. századi teológus, önmagára alkalmazva, egyszerűen és egzisztenciálisan: „az életem Krisztus” (H. U. von Balthasar).

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

János evangéliumának ezekkel a szakaszaival szeretném közgyűlésünk minden tagját buzdítani és bátorítani keresztyén hivatásunk és krisztusi életünk teljességére, örömeire és szépségére. Annál is inkább kell ezt tennem, amikor számba vesszük a mögöttünk álló esztendőket, mert tavalyi közgyűlésünk óta is számos olyan esemény erősített meg minket ebben, amelyek részben feltétlen hálaadásra adnak okot, részben még inkább arra buzdítanak, hogy minden életet és igazságot Krisztusban keressünk. Ezért engedtessek meg, hogy beszámolómban először a hálaadásra okot adó fejleményekről számoljak be röviden, s majd utána azokról az ügyekről is, amelyek mindegyre arra emlékeztetnek, hogy bármi mást emelünk magunk fölé, mint az ige igazságát, csak eltakarjuk vele a világosság ragyogását, és meghomályosítjuk önmagunkon Isten irgalmas dicsőségének mindent átfénylő valóságát.

Egyházkerületünk hosszú ideje formálja (s nemcsak tervezésben, hanem cselekvésben is) azt a missziói stratégiát, amelynek két meghatározó pólusa van. Mi e kettő között igyekszünk személyi tervezéssel, anyagi erők mozgósításával, tudatosítással, képzéssel és továbbképzéssel még több lendületet és odaszánást vinni a misszió nagy munkájába. A különböző bizottsági jelentések jól tükrözik ezt, és ezeket közgyűlésünk során lesz módunk részletesen is megtárgyalni. Ezért most elsősorban az esperesek jelentéseire szeretnék utalni, akik egyházmegyéik közösségeiben felelősen eljárva emlékeztetik a kisebb traktusokat ennek a munkának hivatásbeli betöltésére. Számos gond és aggodalom mellett (ezekről sem hallgatnak) feltűnő az a szemlélet, amely meghatározza jelentéseiket, ez pedig így foglalható össze: gyülekezetközpontság. 25 vagy 30 évvel ezelőtt ez talán üres közhely lett volna, mára azonban igen nagy koncentrátságot és tudatoságot kíván. Hiszen az elmúlt 20-23 esztendő, vagyis a rendszerváltozástól napjainkig eltelt idő folyamatai

óhatatlanul is elfordíthaták sokak figyelmét a gyülekezetek, vagyis az istentiszteletet gyakorló spirituális közösség, az ige vezetésére figyelő, a Krisztussal való egységben egymást is bátorító Isten népe valóságától.

Igen, a rendszerváltás után elkerülhetetlen szükség-szerűség volt, hogy egyházunk újra megerősítse már meglévő intézményeit, illetve lehetőség szerint visszazerezze elveszített vagy elvett intézményeit, sőt, jó tervezéssel és igyekezettel akár újakat is instituáljon. Visszatekintve szinte nincs is mit mivel összehasonlítani, hiszen a rendszerváltozáskor alig egy iskolánk volt s néhány diakóniai intézményünk, és a társadalom megszámlálhatatlan sok területén egyszerűen még szimbolikus módon sem lehettünk jelen. Azok, akik 18-20 évvel ezelőtt születtek, tehát már az új világban eszmélődtek, talán nem is értik, miről beszélek most. Azt azonban a pártállam túlélői és a mai nemzedékek is egyaránt értik, hogy mit jelent az, amikor az élő, eleven közösséget, az organizmust, a gyülekezetet körbefogja, és esetenként túlterheli, lehúzza vagy akár éppen meg is bénítja az organizáció. Szociológiailag szólva is értjük ezt mindannyian: mit jelent az, amikor rutinizálódik a karizma, és a hivatásból hivatal lesz, az egyházközség szent pecsétjéből bélyegző, a presbitériumból menedzseri közösség, a lelkészből főnök, az igehirdetésből programbeszéd vagy politikai kiáltvány és nem folytatom tovább a sort. Egyházkerületünk felelősei azonban (és itt illesse köszönet az espereseket és megyei gondnokokat, a bizottsági tagokat és elnököket, a megyei, kerületi és zsinati küldötteket) nemcsak tisztában voltak ennek a helyzetnek a veszélyével és nemcsak hangot adtak ennek, hanem igyekeztek is mindig missziói munkánk két fókusz között tartani gondolatainkat és erőinket. Ez a két fókusz pedig az a két gyülekezeti valóság, amelyet, meghagyom, szembe lehet állítani, és tudom: szembe is szoktak állítani. Mi azonban olyan területnek látjuk mindkettőt, ahol az adott feladatokhoz és sajátosságokhoz igazodva kell végeznünk lényegében ugyanazt a munkát: az igazságra vezérlő ige hirdetését és az igazság igeje szerinti szent életfolytatást.

Az egyik terület a néptelenedő, elfogyó, emberi és anyagi erőben csappanó gyülekezeteink világa. Ezt régebben – némi igazságtalan leszűkítéssel – szórványgondozásnak szokták nevezni, mára azonban látjuk: annál sokkal kiterjedtebb és bonyolultabb a helyzet, hogysen pusztán így kellene hozzá megfelelően közeledni. Régen eleve szórvány volt egy-egy tanyaközpont vagy olyan település, ahol kis létszámú reformátusság élt, vagy ahova az idők során néhány református család betelepedett. Mára nagy és meghatározó településeken is szórványosodási helyzet következhet be, és ennek sok oka van. Az elmúlt esztendei népszámlálási adatok egyetlen ténye elég ennek érzékeltetésére. A magyar lakosság egyharmada ignorálta a vallási hovatartozás kérdését, és legalább egyötöde semmiféle vallási identitást nem vallott a magáénak. S mivel ez szinte egyetemlegesen jelenik meg mindenütt, települ-

lésszerkezettől függetlenül, nyugodtan mondhatjuk, hogy szervezett gyülekezeteink esetében is sok helyütt folyik küzdelem, sokszor szinte már szórványgondozási módszerekkel, hogy a megrendült közösségek megmaradjanak. Pár napja olvashattam egy dél-erdélyi szórványgondozó lelkész nyilatkozatát, aki kifejti, hogy ilyen esetekben elsőrendű kísértés egyház-igazgatási úton gyülekezeti bokrokat vagy társegyházközségeket szervezni, ám a tapasztalat azt mutatja, ezzel magunk járulnánk hozzá a sorvadás felgyorsításához. Helyben lakó és szolgáló lelkipásztor, helyben élő és szolgáló presbitérium, hitoktató és diakónus nélkül nagyon hamar kiüresedik egy-egy gyülekezet spiritualitása. Még egy-egy hosszabb ideig elhúzódó lelkészválasztás is jól mutatja, micsoda kríziseket okozhat, ha nem szól az élő ige.

A másik terület – érdekes módon – sok helyütt egybeesik az előbbivel. De itt másfajta lehetőségekről beszélünk mégis. A folytonosan cserélődő, mozgó, vándorló, letelepedő lakosság helyzete mutatja ezt. Igen, új gyülekezeteket is kell szerveznünk, hiszen az ország több mint harmada Budapesten és környékén él, és az ország keleti részéből tovább tart az átköltözés, legalább a Duna vonaláig, de mostanában még tovább, egészen a nyugati határig. Ezt a szervező, egybegyűjtő munkát nem szabad szembeállítani az előzővel. Ezt eddig is sokszor elmondtam. Most megfordítva is mondom, mert az elmúlt években indított gyülekezetszervező munka során többször felvetődött, hogy magunk mögött kellene hagyni a nehéz helyzetbe került, elnéptelenedő vidékeket, és erőinket kizárólagosan új gyülekezetek szervezésére kellene fordítani.

A megoldás azonban mégsem valamiféle patikamérlegen szabályozott egyensúly megalkotásában volna (az efféle igyekezetet mindig maga az élet teszi lehetlenné), hanem inkább abban, hogy a virágzó gyülekezetek (mert ilyen gyülekezeteink is vannak, hála Istennek!) testvéri szeretettel fordulnak az erőtlenebb közösségek felé. Ez nem csupán azt jelenti, hogy lelkipásztorok találkoznak rendre (mint pl. Budapest-Észak és Baranya lelkészei), hanem azt is, hogy egy-egy gyülekezeti közösség fogad pártoló és imádságos szeretetbe egy-egy kisebb közösséget. Hogy mi ennek a testvéri közösségnek a haszna, azt most hadd ne részletezzem, hiszen az egyháztörténet ragyogó lapjairól kellene évezrednyi sok szép és felemelő történetet idéznem. Inkább csak jelezni akarom, hogy miközben egy-egy gyülekezet akaratlanul is bezáródik a maga intézményeibe, azok fenntartásának gondjaiba és örömeibe, a szervezőmunkába, és könnyen elfeledkezik bárki másról, aközben az igaz egyházi közösség arra mutat, hogy a testvéri közösség gyakorlásánál nincsen reményteljesebb és igazabb. Jól emlékszünk, milyen nagy áldás és ajándék volt az 1970-es és '80-as években, hogy egy-egy holland, svájci, német vagy skót vagy amerikai református gyülekezet testvéri szeretettel fordult egy-egy magyar református gyülekezet felé. Sokan ma is ezt az időt óhajtozzák vissza. Én

azonban arra buzdítok mindenkit, hogy ebből a régi szép esetből tanulva és érette Istennek hálát adva forduljunk immár mi is egymás felé igaz szeretettel.

Az imént említettem két egyházmegyénk példáját, de hadd említsek mást is. Örülök, hogy egy korábbi kezdeményezésem kezd meggyökerezni: vannak olyan egyházmegyéink, ahol ha jubileum, ünnep, hálaadás van, az istentisztelet adományát egy szükségben levő gyülekezet javára küldik el (ezt ki is hirdetik), s ezzel mindjárt két dolgot jeleznek: egyrészt kifejezik, hogy mindent kaptunk, amink van, és szabad a nálunk nehezebb helyzetben levőket is meglátni, másrészt jelzik, hogy a keresztyén ember minden isteni jóért hálás, és hálánkat ekképpen tudjuk legszebben kifejezni. Arról már nem is beszélek, hogy milyen nagymértékben javítja ez amúgy igen gyarló adakozási kultúránkat. Ugyanebbe a körbe tartozik az egyházmegyék új építésfinanszírozási rendje. Egy-egy traktus kisebb közössége sokkal jobban látja, hogy kinek mire van szüksége, hadd döntsenek e felől ők. Csak dicsérni tudom az esperes-gondnoki értekezletet is, hogy pl. legutóbb, amikor pályázati támogatásokról kellett – nem könnyű – döntést hozni, a legteljesebb testvériességgel gyakorolták a méltányosságot egymás irányában is. S csak azt tudom kívánni, hogy kerületünk, mi több, egész egyházunk ízelehesse meg annak örömét és jóságát is, hogy Isten segítő erőivel semmit a mieink közül nem kell elhanyagolnunk, hanem még többeket és többeket nyerhetünk meg az Isten országa ügyének. Aki hú a kevesen, arra bíztat több. Ez az Isten országa nagy és örök rendje. S ebben a jó rendben az is megmutatkozik, hogy az evangéliumi sáfárság területén sokkal több erőnk (vagy divatos szóval: erőforrásunk) van, mint feltételeznénk magunkról. Nem dicsekedésből, hanem buzdításul mondom, hogy egyházkerületünk minden nagy közadakozásban élen jár, a közös egyházi szervezetekben (pl. ifjúsági találkozók, önkéntes munka stb.) a legnagyobb létszámban vesz részt. Még egyszer, ez nem ok a dicsekedésre – de ok arra, hogy belássuk, sokkal több reménnyel támaszkodhatunk magunkra, függetlenül magunkat esetleges külső forrásoktól.

Tavaszi tanácsülésünkön már beszámoltam a hitoktatás új rendjéről, az ezzel kapcsolatos meglepő fejleményekről és természetesen a nehézségekről. Most hadd fordítsam meg és hadd kezdjem a nehézségekkel. Mindenekelőtt köszönettel tartozunk azoknak a hittanároknak és hitoktatóknak, valamint lelkipásztoroknak, akik az új rend kialakulásának nehézségei közepette is bátran és jókedvvel kezdtek hozzá a munkához. Bizony voltak bonyodalmak a hittankönyvekkel, vannak még bonyodalmak a bérekkel, és nem igazán tekinthető át, hogy a jövőben mi lesz az az igazgatási rend, amelyben az egész rendszer működni fog. Mégis, ahogy korábban mondtam: ezt a háborút megnyertük, most már csak a csatákat kell egyen-egyenként megvívni. Köszönöm a gyülekezetek fáradtságos szervezőmunkáját, és – bár ezt ritkán teszem – köszönöm,

hogy az egyházi adminisztráció munkatársai mindig minden kisebb és nagyobb változást nyomon követték, és arról azonnal tájékoztatást is adtak. Csak azt a buzdításomat szeretném megismételni, hogy ez az átstrukturálódás évekig tartó folyamat lesz, és menet közben még várhatók nem is kis nehézségek, ám ha három-négy év múlva megfelelően és jól képzett hitoktatókat tudunk szolgálatba állítani, látni fogjuk, hogy a változtatás inkább hasznunkra lesz, mint kárunkra.

Egyházkerületünk népmozgalmi adatai is ezt a reményt támasztják alá. A keresztlők száma, plusz-mínusz 10 %-os mozgással, évek óta ugyanazt mutatja: 2003-ban pl. 4661 keresztlő volt, 2012-ben 4600, a köztes időben pedig volt ez olykor több és kevesebb is. A konfirmációk száma is évek óta 2700-2800 között mozog, az esküvők száma is stabilizálódott, míg a temetések száma folyamatosan csökken. Ugyanakkor tíz évre visszatekintve 2012 volt az első esztendő, amikor nőtt a választói névjegyzékekbe felvettek száma. Természetesen tudom, hogy ezek az egyszerű és egyszerű számok-tények nem másítják az egyház-szociológusok riasztó jelzéseit, hiszen a teljes körű értékelésbe beletartoznak azok a szellemi-kulturális folyamatok is, amelyeket a mi statisztikáink nem tükrözhetnek. Mégsem hiszem, hogy a szociológiai prognózisok eldönthetnének mindent, mert ezek a múltban is legfeljebb csak jelezték az egyház hanyatló vagy virágzó korszakait, de sosem határozták meg végérvényesen. Nem vigasztalásul, hanem buzdításul mondom mindezeket.

Így látjuk minden esetben örvendezéssel azt, ha egy-egy új templom épül (az elmúlt évben négyet szenteltünk, és nyolc építése van folyamatban-tervben), és ezek az új templomok nem a régi templom helyére épülnek, hanem valóban új közösségek új templomai lesznek. Így örülünk együtt egy-egy gyülekezettel, ha jubileumot ünnepel, ha valamit – anyagi erőket megmozgatva – felújít, ha új szolgálót hív meg és iktat be, és ha alapos tervezés és nagy lelkielőmozgósítása mellett intézményt alapít. Jelentésemhez mellékelem az elmúlt közgyűlés óta végzett püspöki szolgálataim jegyzékét, jelezve, hogy így is számos meghívást kellett sajnálattal lemondanom, mert egyszerre két helyen még a püspök sem tud jelen lenni. De a rendre megtartott esperes-gondnoki értekezleteken tudtuk egymást tájékoztatni arról, hogy mennyi-mennyi jó alkalom ment végbe. Ezek döntő többségéről egyházkerületünk hírportálja, a Parókia is rendszeresen tudósít.

S hogy ugyanakkor mennyi a munka és a teendő, hogy milyen sok feladat vár ránk, azt mi sem jellemzi jobban, mint az a tény, hogy ma, amikor majd délután 26 lelkészt szentelünk fel és kívánjuk rájuk Isten áldását, ugyanezen a napon elmondhatjuk azt is, hogy lelkészhiány van, hiszen tucatnyi gyülekezetünk keres és vár lelkipásztort. Ez a gond nagy, és nem is mindig találjuk meg azonnal az alkalmas embert, ám az az öröm még nagyobb, hogy Isten újabb és újabb szolgákat hív el országga építésében. Új szolgálóink, bíz-

vást mondhatom, szolgálatukat úgy fogják elkezdni, hogy egyszerre világosabb és egyúttal bonyolultabb mindennek egyházjogi és hivatali feltételrendszere. Ezzel nem üres paradoxont mondok, hanem a tavasszal elfogadott, lelkészekről szóló törvényre utalok, amely sok-sok tapasztalatot fogalmazott meg a törvényalkotás szintjén, ám ugyanakkor sok olyan utat nyitott meg, amelyek, meglehetősen hamarosan zsákutcának bizonyulnak. Eppen ezért is e törvény alapvető rendelkezéseihez igazodva espereseinkkel elkészítjük az egyházkerület új szabályrendeletét a lelkészekről, és ezt a jogi bizottságon keresztül a következő közgyűlés elé fogjuk terjeszteni. Igyekszünk majd figyelembe venni az egyházkerület hagyományait, alacsonyabb rendű jogszabályba foglalva azokat a szempontokat is, amelyeket a fő törvény természetes módon nem szabályozhat.

Legutóbbi Zsinatunk még két sarkalatos törvényt fogadott el. Az egyik az egyházi oktatást és iskolarendszert érinti. Ennek az oka az új közoktatási törvényben keresendő, az abban foglalt és minket is érintő szabályokat kellett egyházi körökbe foglalni. A másik ennél lényegesebb, ez egyházunk új gazdasági törvénye, amely minden egyházi szervezetet minden szinten érint, így azokat a gyülekezeteket is, ahol nem jelenik meg ugyan az állami gazdálkodási szabályokhoz való igazodás kötelessége (pl. intézményfenntartás, gazdálkodás, pályázat stb.), hanem csak saját bevételeikből kell gazdálkodniuk – a maguk bölcsessége szerint. Sikertelenül elváltunk a törvényalkotás során, hogy a Zsinat Gazdasági Bizottsága a törvény hatályba lépésekor olyan egyházközi szabályrendelet-mintákat is közzétesz, amelyek segítik a gyülekezeteket, hogy a maguk helyzetére alkalmazva juttassák érvényre a törvényben foglaltakat. Szinte mondhatom, ez a törvényünk majdnem ugyanolyan fontos, mint a lelkészekről szóló törvény, mert bizony, sokszor egyáltalán nem rosszindulat, visszaélési szándék vagy hanyagság okozott gondot az anyagiak terén, hanem a nagy törvény alkalmazhatatlansága, vagy – ahogy a Zsinaton divatba jött a szó – életszerűtlensége. Csak remélni tudom, hogy a minták elősegítik, hogy még tisztábban, pontosabban és hűségesebben kezelhessük a ránk bízott javakat.

A zsinati vitákban felvetődött, és ez korszakos javaslat, hogy különböztessünk meg generális törvényeket és alacsonyabb rendű jogszabályokat az egyházi törvények korpuszában. Így a jövőben a Zsinatnak nem kellene egyszerű törvényi hivatkozások átvezetésén úgy vitatkoznia, mintha alkotmányozna, a technikai részek átvezetésére a Zsinati Tanács is elegendő lenne. Az viszont a szubszidiáris közösségekre (egyházmegegyekre és a kerületre) vár, hogy a következő esztendőben tisztázzák az egyházi intézmények (főleg az állami normatívából gazdálkodó és olykor pályázatfüggő intézmények) és a gyülekezetek bonyolult összefüggését, a prioritásokat. A Zsinat által felállított Egyházi Jövőkép Bizottság jelentése is erős impulzusokat ad ehhez. De amit nagy, átfogó rendszerekben nem min-

dig lehet észrevenni, azt mi igen jól megláthatjuk a magunk körében. Tegyük lépéseket ebben az irányban, s nemcsak azért, mert a gazdasági törvény ezt eleve kikényszeríti, hanem legfőképpen azért, hogy az instituálás korszaka után is tisztán és világosan lássuk, mire irányul egyházi életünk lényege.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Mint jeleztem, az evangéliumi igék nemcsak arra készítetnek bennünket, hogy hálásak legyünk az elmúlt időszakban megtapasztalt jóért, hanem arra is buzdítanak, hogy minden megnehezedett helyzetben kitartó és szüntelen imádsággal forduljunk a segedelem Urához. Aki Istennel nem beszél gondjairól, s nem önti elé a legegyszerűbb szavakkal szorongatott helyzetét, az hiába okoskodik-érvel bármiféle nyilvánosság előtt, az semmit sem mond a lényeges dolgokról. Ha bajunk van, vagy éppen szegényünk, vagy éppen megvitatható, vagy akár a prófétával együtt a legszívesebben azt gyakorolnánk, hogy „az eszes hallgat ebben az időben, mert gonosz idő ez” (Ámos 5,13), Isten gyermekeinek mégis csodálatos lehetőségük, hogy Isten előtt és testvéri közösségben szóljanak ezekről az ügyekről. Nem könnyű ezt tennünk, mert a mai világ általános beállítódása a folyamatos botrányszerű keresés.

Ezen kulturális mentalitás miatt még csak különösebb okot sem kell adnunk megbotránkozásra, találnak nekik maguknak eleget. Mindez a következő esztendőben még inkább így lesz: parlamenti, uniós és önkormányzati választások lesznek, s már most látjuk, hogy sokan az egyházellenességgel próbálják szavazótáborukat mozgósítani. Addig ez nem rendít meg minket, amíg világos, hogy Krisztus és az övéi ellen irányul a mesterkedés: elküldelek titeket – mondja Mesterünk –, mint juhokat a farkasok közé (Mt 10,16). Akkor van gondunk, ha magunk szolgáltunk, emberi gyarlóságból, alapot a vádra (vigyázatok – mondja Pál – nehogy miattatok káromoltassék Isten neve. Rm 2,24). Ezért is, bár örömmel jelentem, hogy az egyházfegyelmi eljárások száma a korábbi időszakokhoz képest csökkent, mégis szomorúan mondom: vannak fegyelmi ügyek és szükségszerűen folyó vizsgálatok is. Mindazáltal, feltételezem, mindenki tudja, hogy ezeket nem jókedvében indítja el egy-egy egyházi hatóság. Kálvin János szerint az egyházfegyelem az idegek szerepét tölti be az anyaszentegyház életében. Azt már én mondom: bár semmiképpen sem jó helyzet, de inkább legyünk olykor idegesek, mintsem teljességgel érzéketlenek. Bízom abban, hogy akár hivatali hanyagság, akár felelőtlen gazdálkodás, akár evangéliummal ellentétes magatartás, akár tanfegyelem, akár botránkozás és botránkoztatás okán indított vizsgálatok azzal az eredménnyel végződnek, amire minden igazi egyházfegyelem célzó, ez pedig a vétkes megjobbulása. Ezért vagyunk szomorúak, ha azt tapasztaljuk, hogy valaki belekeményíti magát magatartásába, hibás felfogásába, és szüntelen öngazolást keres, bíró búsít, és gyalázatot hoz egyházára.

És ezért vagyunk hálásak Istennek, ha mások – éppen fegyelmezés alatt – megértik anyaszentegyházunk jó rendjét. Ennek a megértésnek és belátásnak pedig az a titka, amit a bevezető szavakban mondtam a megreformált keresztyénség titkáról.

Mert ha igaz, hogy a mi üdvözítő Istenünk és önmagunk közé nem állíthatunk semmit, és ha igaz, hogy a református hit elsőrendű munkája az, hogy minden akadályt félretéve minél teljesebben azé legyünk, akié vagyunk, vagyis a mi megszentelő Istenünké, akkor ezt nemcsak arra értjük, hogy nincs olyan intézmény, történelmi alakzat, köztársadalmi érdek és kívánalom, nincsen olyan politikai meggyőződés és hangzatos ideológia, nincs olyan mozgalom és ügy, amely Krisztusunk és közénk állhatna, hanem arra is értjük, hogy a legkevésbé éppen önmagunkat állíthatjuk Isten és önmagunk közé. Boldog, aki tudja, mit jelent az, hogy Isten közelebb van hozzánk, mint mi önmagunkhoz. Amikor Pál apostol az ó-ember megökléséről beszél, s vele együtt hirdeti az új ember megelevenítésének szent parancsát, pontosan erre utal. Ezért idézzük újra meg újra 450 éves Káténk vigasztaló szavait: én testestől-lelkestől nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak tulajdona vagyok. Nem Krisztus a megszerzett tulajdonom, hanem én vagyok az övé. Nem mi választottuk őt, hanem ő választott minket. Csak így igaz és üdvözítő a boldog belátás és annak üdvösséges folyamánya: életem a Krisztus.

Ebben a boldog látásban köszönjük meg nyugdíjba vonult lelkipásztoraink sok-sok évtizedes hűségét, és kívánunk életükre gazdag áldást. Nyugdíjba vonult: Ajtony Artúr Budáról 2012. december 1-jén, Vajda András Kölesd-Tengelicről 2012. december 1-jén, Rácz Judit a Nyugdíjintézetből 2013. január 1-jén, Bácsai Gábor Bp.-Külső-Kelenföld/Farkasrétről 2013. február 1-

jén, Vikárné Horváth Márta Szigethalomról 2013. május 1-jén, Kolozsváry Kiss János Felcsútról 2013. augusztus 1-jén, Kolozsváry Kiss Jánosné Felcsút-Bodméről 2013. augusztus 1-jén, Szabó Julianna Alap-Alsószentivánról 2013. szeptember 1-jén.

Ebben a boldog hitben veszünk búcsút testvéreinktől, akik elmentek előttünk az örök hazába: elhunyt fiatalon, hosszú, méltósággal viselt betegség után Molnár Zsigmond balassagyarmati lelkipásztor 2012. december 15-én, György Antal volt decsi lelkipásztor 2013. január 20-án, dr. Hegedűs Loránt volt Budapest-Kálvin téri lelkész, egyházkerületünk püspöke, zsinati elnök 2013. január 26-án. Róla és munkásságáról külön is megemlékeztünk. Elhunyt Kecskés József egykori szabadszállási lelkész 2013. január 31-én, Csáka Gyula volt kunszentmiklósi lelkész 2013. február 3-án, Papp Vilmosné volt Bp.-Kőbányai beosztott lelkész 2013. március 9-én, Bíró Béla volt Budapest-Rákosfalvi lelkész 2013. február 22-én, Szemerei László volt őcsényi lelkész, a tolnai egyházmegye nyugalmazott esperese 2013. április 5-én, Kovács Hajnalka volt Budapest-Külső-Józsefvárosi lelkész 2013. május 3-án, Timár Pálné Szabó Gabriella, volt hevesi lelkész 2013. július 21-én, Donát Jordánka volt nagyszékelyi lelkész 2013. július 8-án, Benkőné Dankó Lilla volt tószeg-tiszavárkonyi majd egyházmegyei lelkész 2013. szeptember 2-án, Batizi László nyugalmazott kalocsa-fajszi lelkész 2013. szeptember 17-én, Kovács Gyöngyi volt kölesdi lelkész 2013. augusztus 31-én, Merétey Sándor volt budakeszi lelkész, ny. zsinati tanácsos 2013. október 9-én, Vikár Zoltán ny. gyönki lelkész 2013. október 21-én, Tóth Győző ny. bárdudvarnoki lelkész 2013. október 31-én, Szabó Julianna ny. alap-alsószentiváni lelkész 2013. november 10-én.

Őrizzük meg emléküket a boldog feltámadás reménye alatt.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2013. november

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a püspöki jelentésbe foglalt mind igei, mind az egyházkerület elmúlt évét, valamint a jelenét leíró és értékelő gondolatait, továbbá a jövődjéhez kapcsolódó felvetéseit. Különösen köszöni, hogy az egyházkerületet és szolgálatát, amely gyülekezeteire nézve nagyon eltérő helyzetű és ezért nagyon különböző feladatok előtt áll, a jelentésben egységben és egy közösségként láttatja. Az egyházkerületi közgyűlés a szélesebb megis-

merhetőség érdekében és a továbbgondolás lehetőségének céljából elrendeli a püspöki jelentés megjelentetését az egyházkerület lapjában.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentéshez kapcsolódva javasolja, hogy – a Jövőkép Bizottság felvetéseinek figyelembevételével – készüljön értékelés az intézmények egyházon belül kialakult helyzetéről, szolgálatáról, szerepéről és hatásáról, kiváltképpen a gyülekezeti életre vonatkoztatva. Hasonlóképpen az elmúlt 30 évben jelentősen megváltozott társadalmi, gazdasági, szociológiai helyzet területenként, településtípusonként eltérően gyakorolt hatásáról a gyülekezetekre. Ez az áttekintés és értékelés lehet a

kiindulópontja egy olyan cselekvési program kialakításának, amely a jövőben egyszerre szolgálja a gyülekezetek megtartását és egyidejűleg újak szervezését, valamint a biblikus gyülekezet- és közösségépítés egyházkerülethez, ezen belül pedig a helyi sajátosságokhoz illeszkedő megélését. A közgyűlés felhatalmazza az elnökséget, hogy e munkához szükség esetén ad hoc bizottságot alakíthasson.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a kebelbeli egyházmegyéknek és gyülekezeteknek testvér-egyházmegyei és testvér-gyülekezeti kapcsolatok kiépítését. Javasolja úgy, hogy a gyülekezetek más egyházmegye gyülekezeteivel építsenek ki testvérkapcsolatot, valamint a nagyobb gyülekezetek kisebb gyülekezetekkel. E kapcsolatokon keresztül is erősödjön meg az egy egyházhoz tartozás érzése és közösségi élménye a gyülekezetekben. A közgyűlés jónak látná azt is, hogy a cselekvő szeretet jegyében a nagyobb, erősebb gyülekezetek anyagilag is támogassák a „kisebb” testvért.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az elmúlt időszakban nyugdíjba vonult lelkészek egyházunkban, Isten dicsőségére végzett szolgálatait, nyugdíjas életükre Isten békecséget, nyugalmat és erőt adó áldásait kívánja. Hűséges szolgálatuk okán személyükről e határozatban név szerint is megemlékezik: Ajtony Artúr (Buda), Vajda András (Kölesd-Tengelic), Rác Judit (Mátyásföld, Református Nyugdíjintézet), Bácsai Gábor (Bp-Külső-Kelenföld/Farkasrét), Vikárné Horváth Márta Éva (Szigethalom), Kolozsváry Kiss János és Kolozsváry Kiss Jánosné (Felcsút-Bodmér), Szabó Julianna (Alap-Alsószentiván).
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megsomorodott szívvel, de a boldog feltámadás reménységében emlékezik meg az elmúlt időszakban elhunyt lelkészeiről, szeretteiknek pedig Isten a halállal szemben is reménységet adó vigasztalását kívánja. Elhunyt szolgatársai emlékét e határozatban is megőröki és megőrzi: Molnár Zsigmond (Balassagyarmat), György Antal (Decs), dr. Hegedűs Loránt püspök, zsinati elnök (Bp-Kálvin tér), Kecskés József (Szabadszállás), Csákai Gyula (Kunszentmiklós), Papp Vilmosné (Bp-Kőbánya), Bíró Béla (Bp-Rákosfalva), Szemerei László esperes (Ócsény), Kovács Hajnalka (Bp-Külső-Józsefváros), Timár Pálné Szabó Gabriella (Heves), Donát Jordánka (Nagyszékely), Benkóné Dankó Lilla (Tószeg-Tiszavárkony), Batizi László (Kalocsa-Fajs), Kovács Gyöngyi (Kölesd), Merétey Sándor zsinati tanácsos (Budakeszi), Vikár Zoltán (Gyöngyös) és Szabó Julianna (Alap-Alsószentiván).

4. ÚJ ALKOTÓTAGOK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés igazolja és megerősíti tisztségében **Szalkay László** és **Sipos Judit Éva** lelkészi, valamint **dr. Szabó Ildikó** és **Vas János** tanár képviselőt. Az új alkotótagek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Bíró Zsuzsa**, **Farkasné Tóth Zsuzsanna**, **Fodor István**, **Kiss Gergely István**, **Kókai Géza**, **Murányi Melinda**, **Nagy Dávid**, **Szűcs Tamara**, **Virág Balázs**, **Zsengellér-Kek Edina** a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

8. LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a huszonhat lelkész kérelmét. A lelkésszenteelés időpontját a mai napon, november 21-én, 18.00 órára tűzi ki, a budapesti Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházkerületi tanács 2013. február 12-én és május 8-án tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban

hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért egyedül Istené a dicsőség!

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is megbízza a Missziói Bizottságot és az egyházkerület elnökségét, hogy folytassa a megkezdett gyülekezetalapítási programot, valamint megbízza az egyházkerület tanácsot, hogy a 2014. évi költségvetés készítésénél az ehhez szükséges forrásokat építse be a költségvetésbe.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés ismét ajánlja a gyülekezeteknek az új gyülekezetekkel való testvérkapcsolatok alapításának lehetőségét, és az imaórák közösségeinek az imádságban hordozás lehetőségét!
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri egyházunk minden tagját, hogy buzgón könyörögjön ébredésért.

15. IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: **Fodorné Ablonczy Margit**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a kerületi ifjúsági lelkész jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával értékeli az ifjúság között szolgálók odaszánását, megköszöni munkájukat, támogatja az ifjúsági szolgálat továbbképzéseit, s örömmel veszi a fiatalok növekvő létszámát a gyülekezeti, ifjúsági alkalmakon.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is figyelemmel kíséri a fiatalok gyülekezet-találását, segítve az ifjúsági egyesületek munkáját, a nagyvárosi misszió különleges formáit, melyek az „elveszettek” visszatalálását segítik egyházunkba.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a kebelbeli gyülekezeteket arra, hogy több gyülekezet összefogásával, közösen is tartsanak ifjúsági tábortokat, nyári konferenciákat.

16. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Szabó István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Tanulmányi Bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházkerület lelkész-továbbképzésében fáradozó Horváth Gabriellának.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is fontosnak tartja az igehirdetésben való elmélyedést, és ennek lelkész-továbbképzésben való kiteljesítését.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a következő esztendőben gyakorlati kérdések megtárgyalására is legyen mód, a továbbképzés és a lelkési kis körök keretén belül.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Presbiteri Szövetség által szervezett presbiterképző tanfolyamokat.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:
 - 2./a **Pavletitsné Egressy Mária Lilla** tanárnőnek, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium szervező és jelenlegi igazgatójának a Lorántffy Zsuzsanna-díjat adományozza,
 - 2./b **Csonka Tünde** tanárnőnek, a Ceglédi Református Általános Iskola és Óvoda igazgatóhelyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza,
 - 2./c **Félixné Oravec Márta** tanárnőnek, a Kecskeméti Református Általános Iskola igazgatóhelyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza,
 - 2./d **Kósa Zoltánné** tanárnőnek, a Nagykőrösi Református Általános Iskola igazgatóhelyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza.
 - 2./e a **Pécsi Református Kollégium Általános Iskolája nevelőtestületének** a SOLI DEO GLORIA díjat adományozza.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményekben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a református intézményhálózat pedagógusainak, akik az egyre nehezebb körülmények között is elkötelezetten és fáradhatatlanul végzik munkájukat.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházkerület iskolaügyi előadóinak a tartalmas, részletes beszámolóért.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület minden pedagógusának és az iskolavezetőknek, hittanokatoknak, vallásstanároknak, lelképászoroknak és fenntartóknak, hogy elkötelezett munkájukkal fáradhatatlanul szolgálták az ifjúság hitben nevelését és oktatását.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelenlegi és jövőbeni intézményfenntartók számára javasolja, hogy iskolabővítési vagy -alapítási szándékuk esetén vegyék fontolóra a szakképzés területén történő profilbővítést.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Baár-Madas Gimnázium, a Gödöllői Líceum és a Hódmezővásárhelyi Gimnázium igazgatóinak és tanárainak munkáját, melyek eredményeképpen ezen iskoláink az ország 100 legjobb középiskolája közé kerültek.

18. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentés alapján köszönetet mond a gyülekezetek áldozatvállalásáért, diakóniai szolgálataiért, melyet hűséggel végeznek.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja – több egyházmege határozata alapján –, hogy a lelkészen kívül legyen a diakóniáért felelős személy vagy bizottság minden gyülekezetben, aki vagy amely a szeretetszolgálat feladatait koordinálja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja – több egyházmege határozata alapján –, hogy készüljön éves vagy azon túlmutató gyülekezeti, diakóniai munkaterv.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is szorgalmazza egymás patronálását, a testvérgyülekezetekkel a megújuló kapcsolattartást.

19. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegek előadóinak igényes munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is egyetért a felmérő munka szükségességével, és azt támogatásáról biztosítja.

20. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcshöldi András

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

31. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Gazdasági Bizottság tájékoztatóját.

32. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

33. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Számvizsgáló Bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a kebelbeli egyházmegek elnökségeit, hogy egyházközségeiket továbbra is támogassák szakmailag is, adják meg nekik a szükséges számviteli segítséget.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bekéri ellenőrzésre az egyházmegei beszámolókat.

34. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a kebelébe tartozó gyülekezetek nevében a Dunamelléki Református Egyházkerület Gazdasági Bizottságának, hogy a gyülekezeti gyermekmunkás-képzéshez teljes anyagi támogatást nyújtott.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyermekmunkás-képzés támogatása folyamatosan történjék a 2013-2014-es tanévben.

35. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy az egyházkerület minden gyülekezete havonta legalább 1 új éneket tanuljon meg a *Krisztus az énekiem* énekeskönyvből!
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy az egyházkerületi, egyházmegyei alkalmakon, konferenciákon legyen nagyobb hangsúly a közös éneklésen, ragadjuk meg az alkalmat az énektanulásra! A jó énekválasztásra, az énektanításhoz való felkészülésre időt kell szánni. Idejében legyen felkérve egy-egy alkalom énekefelelőse, énektanítója!
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a vizitációs kérdőív egyházzenei oldalainak tartalmáról – az esperes-gondnoki értekezlettel egyeztetve – készítsen javaslatot, figyelembe véve az előadó javaslatát. Az oldalak kitöltése ne legyen opcionális.

36. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Váradi Péter**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2012. évben végzett szolgálatot.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a KGRE HTK Rendszeres Teológiai és Ökumenikai tanszékét, hogy vizsgálja meg a

Mai Ige c. kiadványt református hitvallásaink fényében. A tanszék állásfoglalása alapján a közgyűlés eldönti, hogy ezt a kiadványt javasolja-e gyülekezeti tagjainknak az iratterjesztésen keresztül, vagy megfontolja egy saját (református) kiadvány megjelentetését.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megkéri az esperesi kart, hogy a Karakter c. egyházkerületi kiadvány terjesztésével kapcsolatos egyházközségi tapasztalatokat gyűjtse össze és a jövőbeni terjesztéshez ajánljon szempontokat. Határidő: 2014. január 31.

37. JELENTÉS A HORÁNSZKY UTCAI ÉPÜLET HASZNOSÍTÁSÁRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri és köszönettel veszi Magyarország kormányának céltámogatását.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi az építkezés megkezdését a Horánszky utca 26-os számú épület építési engedélyterve alapján.

38. BUDAPEST, KARINTHY F. U. 14. SZ. ALATTI LAKÁS ÜGYE

Előterjesztő: **Varga László**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy a DRE 50%-os tulajdonában lévő, néhai Papp Gyula lelkipásztor lakására (Budapest, XI. kerület Karinty Frigyes utca 14. IV.em.4.) vonatkozó adásvételi szerződést megkösse, amennyiben az egyházkerület által készítettendő új értékbecslés nem jelent 10%-nál nagyobb eltérést az eddigitől; a közgyűlés egyben tudomásul veszi a 7,55 MFt, azaz hétmillió-ötszázötven ezer forint vételár két részletben való kiegyenlítését (első részlet: 2013. december 31-ig, második részlet 2014. szeptember 30-ig).

39. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2018. december 31-ig hatályban tartja Granzinné Varga Ágnes lelkész lelkészi jellegét.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés újra hatályosítja és 2018. december 31-ig hatályban tartja Topolánszky Ákos lelkész lelkészi jellegét.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Jóna-Benedek Aliz lelkész lelkészi jelleg hatályban tartási kérelmét a lakhelye szerinti Északpesti Református Egyházmegyéhez utalja intézkedés és állásfoglalás céljából.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felfüggeszti a döntést Petó Balázs lelkész lelkészi jelleg hatályban tartási kérelméről, s azt később, az illetékes egyházmegyei közgyűlés javaslatának ismeretében hozza meg.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés újrahatályosítja és 2018. december 31-ig hatályban tartja dr. Tóth Boglárka lelkész lelkészi jellegét.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a szükséges iratok beérkezéséig felfüggeszti a határozathozatalt Farkas István lelkész kérelme ügyében.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2018. december 31-ig hatályban tartja Lizik Zoltán lelkész lelkészi jellegét.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2018. december 31-ig hatályban tartja Viziné Surányi Erika lelkész lelkészi jellegét, azzal a feltétellel, hogy az illetékes esperes pótlólag lelkészi ajánlást küld.

40. LELKÉSZEK MÁSKERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Kósa István szanki lelkésznek, hogy az egyházközség iskolájában hitoktatói állást töltsön be. Az engedély 2015. augusztus 31-ig érvényes.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Bödecs Pál kiskunhalasi lelkésznek, hogy a Halas Rádió Nonprofit Kft. ügyvezetői tisztségét betöltse. Az engedély a feltétel beállításáig, a frekvenciaengedély lebonyolódásának végéig érvényes.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Szűcsné Vargacz Anikó solti beosztott lelkésznek, hogy férjével közös kft-ben és bt-ben kültagként és munkavállalóként tevékenykedjen. Az engedély 2015. december 31-ig érvényes.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Szabóné Zimányi Noémi rákosligeti beosztott lelkésznek, hogy az Országos Református Pedagógiai Intézetnél részmunkaidős mellékállást vállaljon. Az engedély 2015. december 31-ig érvényes.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem ad helyt Ácsné Harkai Zsuzsanna gombai beosztott lelkész egyéb munkavállalásra vonatkozó kérelemnek. Amennyiben a foglalkoztatás már megkezdődött vagy továbbra is indokolt, akkor utasítja a kérelmezőt a jogszabályoknak megfelelő eljárásban a kérelem ismételt benyújtására.

41. LELKÉSZVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ BIZOTTSÁG FELÁLLÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés létrehozza a Lelkészbizottsági Tanácsadó Bizottságot, amelynek tagjai: az egyházkerület püspöke és főgondnoka, a választásra nézve területileg illetékes esperes és egyházmegyei gondnok, az egyházkerületi missziói bizottság elnöke, valamint a választó egyházközség presbitériumából egy fő felhatalmazott delegált. Ez a határozat elfogadásával lép életbe.

42. A BUDAPEST-DÉLI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE AZ EGYHÁZKÖZSÉGEK HATÁRAIRÓL

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Budapest-Déli Református Egyházmegye jóváhagyásra benyújtott az 1/1999. sz. szabályrendeletének 2. számú mellékletét.

43. A BUDAPEST-ÁRPÁDFÖLDI REFORMÁTUS MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel ad hálát Istennek a Budapest-Árpádföldi Református Missziói Egyházközség megalakulásáért, egyben Isten áldását kéri az új egyházközség életére, szolgálatára.

44. A KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS IFJÚSÁGI KÖZPONT ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a DRE Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ alapító okiratát, ezzel megalapítja az egyházi intézményt.

45. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÚJ SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a kiegészítésekkel, illetve módosításokkal elfogadja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának Szervezeti és Működési Szabályrendeletét.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a jogi bizottságot, hogy végezze el a székház Szervezeti és Működési Szabályrendeletének jogharmonizációját, és terjessze azt be a következő közgyűlésre.

46. EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS A JÓVÁTÉTELI MUNKÁRÓL

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy megkösse a megállapodást Budapest Főváros Kormányhivatala Igazságügyi Szolgálatával.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2013. DECEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Lovadi István – Szentendréről Sellyére blp.

SZÜLETETT:

Nóra Mária – Komlói Péter és Sümegi Nóra 1. gyermeke

BÁCS-KISKUNSAÉG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Eke László – Tápiószeléről Kunszentmiklóásra exmisszus
2. Nyeső Ágnes – Kiskunhalasra intézeti lp.
3. Vass Réka Adrienn – Kecskemétre exmisszus

SZÜLETETT:

Réka Luca – Ferenczy József 3. gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Bíró Zsuzsa – Bp-Kelenföldre blp.

SZÜLETETT:

1. Laura Julianna – Pecsuk Ottó 4. gyermeke
2. Borka Hanna – Zsengeller József és Kekk Edina 1. gyermeke

3. Zsófia – Háromszéki Botond 1. gyermeke

4. Ákos Etele – Szabó Károly 3. gyermeke

5. Mihály Levente – Galang-Pető Viktória 2. gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Apostagi Zoltán Adorján – Paksról Bp-Kőbányára (Újhegy)
2. Kiss Gyöngyi – Pécsről Bp-Angyalfüldre blp.
3. Pető Balázs – Bp-Angyalfüldről rend.áll.-ba
4. Németh Tamás – Bp-Pozsonyi útra exmisszus

SZÜLETETT:

1. Zsombor Boldizsár – Szetey Szabolcs 1. gyermeke
2. Péter – Lakó István 2. gyermeke
3. Bálint Sámuel – Bacskai Bálint 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Rácz Judit – Nyugdíjintézet, Mátyásföld

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bereczky Örs – Kovácshidáról Cegléd-Felszegre
2. Jelényi László – Halásztelekre
3. dr. Csobolyó Eszter – Dunavarsány sl.
4. Kalicz Gizella – Szigethalom blp.
5. Szűcs Tamara – Halásztelekre blp.

6. Szabó J. Róbert – Jászberényből DT-ra
7. Szabóné Mayer Melinda Judit – Jászberényből DT-ra
8. Péntekné Vízkelety Márta – Tószegről DT-ra

SZÜLETETT:

1. Réka – Kálmán Béla 2. gyermeke
2. Tirza Klára – Balogh László Levente 6. gyermeke
3. János Gábor – Szabó Gábor és Nátek Katalin 2. gyermeke
4. Kende István – Kiss Gergely István és Tóth Emese Tünde 1. gyermeke

ELHUNYT:

- † Benkóné Dankó Lilla volt tószeg-tiszavárkonyi lelkész

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csere Mátyás – Bp-Pasarétről Budakalászsra
2. Cs.Nagy János – Budakalászsról Pécelre
3. Adamek Norbert – Kecskemétről Szokolyára
4. Virág Balázs – Kunszentmiklósról Biára blp.
5. Fodor István – Diósdra blp.
6. Kiss Tamás – Gyöngyösre blp.
7. Máthé Zoltán – Gyöngyösről a leányfalui otthonba
3. Rózsa Katalin – Vác-Alsóvárosból em-ei kórházlp.

SZÜLETETT:

1. Álmos Józsué – Barthos Gergely 1. gyermeke
2. Máté Barnabás – Sípos Alpár Szabolcs 5. gyermeke
3. Anna – Csere Mátyás 1. gyermeke
4. Godó Zoltán – Literáty Zoltán és Fekete Zsuzsanna 4. gyermeke
5. Vince – Csőri-Czinkos Gergő 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Tariska Zoltán – Pécel

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Surányi Réti Katalin – Szabadkáról Nagydorogra blp.
2. Kovács László – Beremendről Ócsénybe blp.

ELHUNYT:

- † Donát Jordánka volt nagyszékelyi lelkész

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Zsengellér-Kekk Edina – Verebre blp.

SZÜLETETT:

Dóra – Kádár Ferenc 2.gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Kolozsváry-Kiss János – Felcsút
2. Kolozsváry-Kiss Jánosné – Felcsút-Bodmér
3. Szabó Julianna – Alap-Alsószentiván

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Batizi László – Kalocsa-Fajszt
† Kovács Gyöngyi – Kölesd
† Merétey Sándor – Budakeszi, ny. zsinati tanácsos
† Vikár Zoltán – Gyöngy
† Szabó Julianna – Alap-Alsószentiván

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában